

YILDIZCI KRAL
ile
AKILLI SOYTARI

— OYUN —

Türel Ezici ŞENAY

YILDIZCI KRAL
ile
AKILLI SOYTARI

— OYUN —

Türel Ezici ŞENAY

T B M M
KÜLTÜR, SANAT VE YAYIN
KURULUNUN
TÜRK ÇOCUKLARINA
ARMAĞANIDIR.

YAZARIN ÖZGEÇMİŞİ :

Türel Ezici ŞENAY 1954 yılında Osmaniye'de doğdu. İlk, Orta, Lise öğrenimini Osmaniye'de yaptı. Adana İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi İşletme Bölümü'nden mezun oldu. 1982'de girdiği Dil ve Tarih - Coğrafya Fakültesi Tiyatro Bölümü'nde lisans eğitimi ni tamamlayan yazar, halen aynı bölümde Yüksek Lisans yapmaktadır. Evli ve bir çocuk annesidir. 1986 - 1987 döneminde gerçekleştirilen T.B.M.M. III. Ses ve Işık gösterisi senaryosunun araştırma - yazım görevini arkadaşı Uğur Akıncı ile birlikte üstlenen yazarın, «Yıldız Kral ile Akıllı Soyтары» İlk oyunudur.

S U N U Ş

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlık Divanı bünyesinde kurulan T.B.M.M. Kültür, Sanat ve Yayın Kurulu 1985 yılından bugüne kadar bilimsel ve kültürel alanda çeşitli yarışmalar açmıştır.

Kültür ve sanat dalında faaliyet gösteren kişi, kurum ve kuruluşları teşvik etmek, yeni gayretlere yönlendirmek ve Türk Tiyatro repertuarına yeni ve zengin eserler kazandırmak amacıyla çocuk oyunları dalında açılmış olan yarışmalarımız, 1985 yılından bugüne değin aralıksız sürmüştür. Bu yarışmalarda derece alan eserlerden üç'ü 1985 yılında, iki'si 1986'da ve iki'si de 1987 yılında yayımlanarak basılı hale getirilmiş, ayrıca bu oyunlar Devlet Tiyatroları sahnelerinde ve özel tiyatrolarda sahnelenmiştir.

1987 yılında açılan «Yurtta Sulh, Cihanda Sulh» ve millî egemenlik temasını da içeren serbest konulu Çocuk Oyunları Yarışması'na 17 eser katılmış ve Seçici Kurul Üyeleri tarafından incelenen eserler içerisinde birincilik ödülüne değer bulunamamış, ikincilik ödülüne «Yıldızca Kral ile Akıllı Soyтары» isimli ve Avşar rumuzlu eserin yazarı Türel Ezici ŞENAY; Üçüncülük Ödülü'ne «Balon Ya Da Sevgi Kurtaracak Bizi» isimli ve Yeşim rumuzlu eserin yazarı Murat KARAHÜSEYİNOĞLU layık görülmüştür.

Katılan eserlerden Osman Coşkun IRMAK'ın «AYÇA'nın MASALI» isimli ve AYNES rumuzlu eseriyle, Şaban MERTYÜREK'in «ŞİRİNLER GİBİ» isimli ve BAŞAK rumuzlu eserleri de mansiyonla değerlendirilmiştir.

Atatürk ilke ve inkılâplarının ön planda tutulduğu görüş ve düşüncelerle kültür ve sanat dalında çağdaşlaşmayı amaçlayan eserlerin açtığımız bu tür yarışmalara daha çok sayıda katılımın temini, yazar ve edebiyatçılarımızı yeni görüş ve modern düşüncelere yöneltmesi dileğiyle tüm okurlarımızın istifadelerine sunarız.

**TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ
KÜLTÜR, SANAT VE YAYIN KURULU
BAŞKANLIĞI**

«YILDIZCI KRAL İLE AKILLI SOYTARI»

(Şarkılı, danslı çocuk oyunu)

(2 Bölüm)

KİŞİLER :

I. BAHT PERİSİ

II. BAHT PERİSİ

III. BAHT PERİSİ

KRAL

VEZİR

SOYTARI

SÜSLÜ KRAL

TITİZ KRAL

AKSIRIKLI KRAL

OYUNCULAR (Halktan kadınlar, I., II., III. Oyuncu, Gözcü, Ulak,
Asker, Kumandan, Ülke Ordusu, Kralların Ordusu)

YILDIZCI KRAL İLE AKILLI SOYTARI

(Çocuk Oyunu, 2 Bölüm)

(Sahne; loş. Ezgiyle birlikte, fon perdesinde ışıldayan yıldızlar ve ay, gün ışığıyla, bulutlara dönüşür. Üç peri girer. Üzerlerinde yıldızlarla işli uzun beyaz giysiler, başlarında nergis çiçeklerinden taçlar vardır. Omuzlarına astıkları altın işlemeli torbaların birisinde ak diğeriinde kara yün bulunmaktadır. Ellerindeki iğlerle, neşe içinde, ak yün eğirirler.)

I. Peri — O kadar mutluyum ki pericikler... Bugün siyah yünlere elimizi bile sürmedik.

II. Peri — Mutlu insanlar için (bembeyaz yünler eğirip, kar gibi apak ipler sarmak ne güzel.

III. Peri — Ve de... mutlu ülkeler için...

I., II. Peri — (birlikte) Evet... mutlu ülkeler için...
(Neşeli kahkahalarla, dans edip, şarkı söylerler.)

Periler — Bizler bahar perileri.
Sarayımız gökyüzünde,
Bulutların üzerinde.
İnsanları izleriz biz.
Ülkeleri gözleriz biz.
Bakıp görüp işlerini,
Ona göre yün bükürüz,
Geleceği söyleriz.
Budur bizim işimiz,
Eğlencemiz.

- I. Peri** — Ne dersiniz pericikler? İşimize ara verip, bu güzel günün şerefine bir oyun oynayalım mı? Daha çok eğleniriz.
- II. Peri** — İyi ama;.. üç kişiyle oynamak biraz sıkıcı olmaz mı?
- III. Peri** — Birkaç kişi daha bulamaz mıyız?
- I. Peri** — Ben buldum bile. Dinleyin. (*Kulise*) Hazır mısınız arkadaşlar?
- Oyuncular** — (*Birlikte*) Hazırız!
- II., III. Peri** — (*Birlikte*) Ne kadar beceriklisin...
- I. Peri** — Aaa,.. Beni şımartmayın.
- II. Peri** — Peki oyunumuzun öyküsü ne olacak?
- I. Peri** — Aşkoysun sana pericik. Bizim için öyküden bol ne var.
- III. Peri** — Binlerce yıldır insanların ülkelerini gözlüyoruz. Yaptıkları iyi kötü işlere bakıp...
- I. Peri** — Yeryüzünde olanları, olacakları altın kaplı defterimize not ediyoruz.
- II. Peri** — Ah çok haklısınız... Nasıl da unuttum altın kaplı defteri.
(*Neşeyle gülerек, şarkı söyler, dans ederler.*)
- Periler** — Bizler baht perileri.
Sarayımız gökyüzünde,
Bulutların üzerinde.
Oyunumuzun öyküsü,
Altın kaplı defterimizde.
(*I. Peri aniden durur. Diğerlerine susmalarını işaret eder.*)

- I. Peri** — Şşş... İçimde izleniyormuşuz gibi bir his var.
(Periler ön sahne dışında, tüm sahneyi kola-
çan ederler.)
- II. Peri** — Burada hiç kimse yok.
- III. Peri** — Burada da. Her tarafa baktık hiç kimse yok iş-
te.
- I. Peri** — (Parteri gösterir) Aaa,.. oraya bakın, oraya...
- II. Peri** — Bunlar çocuk. Bizi izleyenler çocuklarmış me-
ğer.
- III. Peri** — Ne güzel, ne şirin şeyler.
- I. Peri** — (Seyirciye) Hoş geldiniz çocuklar.
- Çocuklar** —
- II. Peri** — Nasılsınız?
- Çocuklar** —
- I. Peri** — Dansımızı beğendiniz mi?
- Çocuklar** —
- III. Peri** — (Alımlı) Ya benî?
- Çocuklar** —
- II. Peri** — (III. Peri'ye asıl ismiyle) Ayşe, çfkar üzerindeki
giysiye de öyle tanıtt kendini.
(Üç peri giysilerini çıkarırken.)
- III. Peri** — Haklısın Serpil. Ben, Ayşe çocuklar. Hepinizi çok
seviyorum.
- II. Peri** — Ben, Serpil. Sizler için buradayım.
- I. Peri** — Ben... Ben de Ayla. Nasılsınız minikler?
- (Gong çalar.)

- III. Peri** — Ooo, konuşmaya daldık, vakti hayli ilerlettik. Oyunumuzu başlatalım mı artık? Ne dersiniz çocuklar?
- Çocuklar** —
- I. Peri** — Tekrar peri olalım mı?
- Çocuklar** —
- I. Peri** — Haydi arkadaşlar giyinelim. (*Giyinirler*) Yün torbalarımızı takalım. İğlerimizi elimize alalım. Hah oldu... (*Yüksek sesle*) Oyunumuz şimdi baş...
- II. Peri** — (*Keser*) Bir dakika, bir dakika sevgili peri... daha oyunumuzun öyküsünü seçmedik ki.
- I. Peri** — Ah, haklısın. (*Torbadan defteri çıkarır*) Altın kaplı defterimizi çıkaralım, rastgele bir sayfa açalım. (*Okur*) «Yıldızlı Kral ile Akıllı Soyтары»nın öyküsü.
- III. Peri** — Öykümüz hazır. (*Kulise*) Siz de hazır mısınız arkadaşlar? Başlayalım mı?
- Oyuncular** — (*Birlikte*) Hazırız başlayalım, başlayalım hazırız...
- I. Peri** — Güzel... (*Defterden okur*) Yıllarca önce yeryüzünde zengin mi zengin, mutlu mu mutlu bir ülke vardı. Mutluluklarının zenginliklerinin kaynağı, işlettikleri camdı. Camcılıkla uğraşırlardı bu ülke insanları.
- II. Peri** — (*Seyirciye*) Ve tabii... başlarında da bir kral vardı. Ama biraz safça, biraz inat bir kral.
- III. Peri** — Bu saf kralın sinsi bir veziri, akıllı mı akıllı, hünerli mi hünerli bir de soyтары vardı.

- I. Peri** — Biz o günlerde, gökyüzündeki sarayımızdan o ülkeye bakıp ak iplikler eğirir, ak yünler sarardık.
- II. Peri** — Geleceği ayna gibi parlak bir ülkeydi.
(*Periler çekilirken müzik değişir. Ülke halkını oynayan oyuncular şarkı söyleyip, dans ederek sahneye girerler.*)
- Oyuncular** — Biz ne mutlu insanlarız.
Camcılıkla uğraşırız.
Gece gündüz çalışırız,
Gücümüze güç katarız.
Kalplerimiz sevgi dolu,
Ceplerimiz altın dolu,
Kilerimiz yiyecek dolu,
Biz ne mutlu insanlarız.
- I. Oyuncu** — (*Şarkıyı sürdürür.*) Kralımız biraz safca...
(*Soytarı dans ederek sahneye fırlar.*)
- Soytarı** — Ama olsun ben varım ya.
- Oyuncular** — (*Birlikte neşeli*) Aaa, ha ha ha ha,.. Soytarıya bakın, Soytarıya.
(*Soytarı dansını şarkı ile sürdürür.*)
- Soytarı** — Şarkı söyler dans ederim,
Neşesinde kederinde,
Krala eşlik ederim,
Aklımdan şüphe etmeyin sakın,
Görünüşte denbederim.
(*Kahkahalarla gülen halkı selamlar.*)
- I. Oyuncu** — Aramıza hoş geldin Soytarı. Neşemize neşe katın.

- II. Oyuncu** — Söyle bakalım, sarayda ne var, ne yok? Krallığımız nasıl?
- Soytarı** — Her şey iyi. Saray iyi, ben iyi,.. Karneleri yeni aldık. Kral yıldızlı pek iyi... Senin hal ve gidiş nasıl babalık?
- II. Oyuncu** — İyi, iyi... Kral derken sesin pek zayıf çıktı. Krallığımız hasta mı yoksa?
- Soytarı** — Pıssırık... Ağzımdan tıf alamazsın meraklı, ama ben senden bir fındık alırım. *(Yanağından bir makas alır kaçır)*
- II. Oyuncu** — Aaah yanağım... Ooff amma da acıdı. Ben sana gösteririm fındığı fıstığı. *(Kovalar)*
- Soytarı** — Al canım fındığını geri, yemedik. Al, al senin olsun. Tutun yakalayın, kaçırmayın *(Oyuncucuların arasına atar gibi yapar)* Hooop... *(Oyuncular yakalamak üzere havaya sıçrarlar)* Güüüm.. *(Lafla birlikte düşerler. Soytarı kakkahayla güler)*
- Oyuncular** — Ah kafam.
Göztüm, göztüm, göztüm.
Of burnum.
Ayy elim.
Vay belim.
- Soytarı** — *(Oyunculara)*
İyisiniz, hassınız.
Fazla meraklısınız.
Merak insan çatlatır,
Kafaları patlatır.
(Seyirciye göz kırpar, yavaş sesle oyunculara) Durun, daha bitmedi. Şimdi görürsünüz siz. *(Oyuncak bir borazan çıkarır, çalar ,bağırır)* Kral geliyooor!..

Oyuncular

— Amanm!

Eyyvah!

Bizi böyle görmesin.

Rezil oluruz.

Kaçalım.

Toz olaalım.

Soytari kakkahayla gülerken koşarak çıkarlar.

Soytari

— ((*Seyirciye*) Öyle böyle ama, hakları da yok değil hanı. Bizim Kral bugünlerde pek iyi sayılmaz. Ne yiyor, ne içiyor, durmadan okuyor babam okuyor. Okumak iyi şey, güzel şey ama, bu kadarı da fazla canım. Üstelik herşeyin bir usulü var. Böyle, deli danalar gibi gezip dönerek, yatarak kitap okunur mu? Masa, sandalye ne güne duruyor? Hem sonra beni bile unuttu. Ne arıyor, ne soruyor. Sıkıntıdan patlıyorum. Of, of...
(*Sağdan çıkarken şarkı söyler.*)

Unuttu Kral beni,

Okumaya verdi kendini.

(Soytari'nın yukarıdaki sözleriyle eşzamanlı olarak, Kral elinde kitapla sahneye girer. Tur atarak okur. Yere uzanır. Kitabın üstüne kapanır. Bir hizmetçi yemek tepsiyle girer. Kral oralı olmaz. Hizmetçi tepsiyi yere bırakır çıkar. Kral kitabın üstünde uyur, horlar. Hizmetçi girer, tepsiyi alır çıkar. Kral uyanır, okur. Ayakta tur atarak okur.)

Kral

— (*Mırıldanarak okur, daha süratle dönmeye başlar. Mırıltısı süratlenir. Başı döner Düşer gibi yere oturur*) Aaah... kimse yok mu? Yar... yardım edin. İmdaat!!

(Vezir koşarak gelir.)

- Vezir** — Aman efendimiz, ne oldu size? *(Kaldırmaya çalışır, kaldıramaz)*
- Kral** — Defol, defol diyorum sana beceriksiz vezir. Soy-
tarım nerede? Soytarımı bul bana.
- Vezir** — *(Geri geri çıkarken)* Emredin efendimiz, hay hay
efendimiz, gidiyorum efendimiz.
- Kral** — Yıkıl!
(Vezir çıkar.)
- Kral** — Dünya durmadan dönüyor, dönüyor. Amanın ba-
şım, fırıl fırıl, fırıl fırıl dönüyor. Aaa yıldızlar,
sürü sürü, ışı ışı yıldızlar, onlar da dönüyor.
(Sayar) 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7,..
(Soytarı girer.)
- Soytarı** — Aaa.. Amca, ne yapıyorsun yerde?
- Kral** — Görmüyor musun, yıldızları sayıyorum. 8, 9,
10..
- Soytarı** — Vah vah vah,.. Bu iyi haber değil. Sonun geldi
demektir.
- Kral** — O da ne demek?
- Soytarı** — Yolcusun demek, o tarafa.
- Kral** — Hangi tarafa?
- Soytarı** — Şu tarafa.
- Kral** — O taraf yaz köşesi, şu taraf kış köşesi.. *(Dili do-
lasır)* Ayy, hangi tarafaydı, hangi tarafa?
- Soytarı** — Öteki tarafa, öteki tarafa.
- Kral** — *(Anlar)* Nereden biliyorsun?

- Soytarı** — Benim bir amcam vardı. Birgün hastalandı. Ya-
tağa düştü. Başladı yıldız saymaya. Günlerce ge-
celerce saydı. Biliemedi de öldü zavallı. (*Seyir-
ciye göz kırpar.*)
- Kral** — (*Safsaf*) Vah vah vah.
- Soytarı** — Ah, ah.. Zaten hep söylenir. Birisi yıldızları say-
maya başladımı, artık ondan hayır gelmez diye.
- Kral** — (*Aylır, kalkar, Soytarı'nın yakasına yapışır*) Yıl-
dızlardan çok söz ettin. Nereden biliyorsun, ça-
lbuk söyle?
(*Vezir gizlice girer, kulak verir.*)
- Soytarı** — Neyi?
- Kral** — Sırrımı.
- Soytarı** — Ay, bir de sırrın mı var? Sen mahvolmuşsun. Be-
nim bir amcam daha vardı. Bir de sırrı vardı.
Sırrımı mezara kadar saklayacağım diye tuttur-
du. Ertesi gün hemen öldü zavallı (*Seyirciye göz
kırpar*)
- Kral** — Vah vah vah..
- Soytarı** — Yaa.. O kadar yalvardım, bana anlatmadı. An-
latsaydı ölmezdi.
- Kral** — Ay, sahimı söylüyorsun Soytarı'cığım??
- Soytarı** — Tabiii..
- Kral** — Gel böyleyse, sırrımı sana anlatabayım. (*Çevresini
kollarken Vezir kaçır, tekrar girer, dinler*) Ben
bu günlerde yıldızlara merak sardım. İşte sırrım
bu. Ay, rahatladım.
- Soytarı** — (*Memnun*) Ben de.

- Vezir** — Ben de.. Ayrı.. (Kaçar)
- Kral** — Hıı, .. kİM var orada? (Aranırlar)
- Soytarı** — Kimse yok.
- Kral** — Bize öyle gelmiş olacak. Ne diyordum? Ha, yıldızlar. Sürü sürü, ışı ışı yıldızlar. Bu konuda durmadan kitap okuyorum. Geceleri el ayak çekilince, sarayın damına çıkıp, kendimi arıyorum.
- Soytarı** — Hoppala! Kendini mi arıyorsun, nerede?
- Kral** — Gökyüzünde. Okuduğum son kitaba göre, gökyüzünde her insanın bir yıldızı varmış.
- Soytarı** — Kitabın adı ne?
- Kral** — Şey,.. «Krallara Masalllar»
- Soytarı** — (Kendi kendine) Asılsız safsatalar. Krala) Peki buldun mu bari kendini?
- Kral** — Daha bulamadım, arıyorum. İşte hava karardı. Ben dama çıkıyorum. Haydi hoşçakal. (Çıkar)
- Soytarı** — (Arkasından) Çıkışken beni de ara. Selâm söyle benden bana. Olur mu yıldızca amca!
- Kral** — (Kulisten) Olur, olur.
- Soytarı** — (Seyirciye) Hiç böyle iş olur mu? Masala inanılır mı? Vah vah bizim kral kafayı üşüttü. Arkasından gidip bakayım bari.

(Soytarı çıkar. Vezir de arkasından parmaklarının ucuna basarak izler. Sahnede ışık azalır. Sofitadan ön sahneye yıldızlar sarkar. Vezir siyah bir pelerin, siyah şapka, siyah gözlük takmış olarak girer. Sağa sola işaret eder. Değişik yönlerden oyuncular girer Vezir mimle Kral'ın sırrını anlatır. Oyuncular sessiz izler, üzüntülü görünürler. Parter'deki sol balkonun ön ucu, lokal ışıkla aydınlanır. Kral ve Soytarı görünür. Vezir oyunculara orayı işaret eder. Hepsi birden bakarlar. Sahnede ışık iyice azalır. Fon perdesinde yıldızlar parlar.)

- Kral** — (Bir yıldızı gösterir) İşte, işte.. Benim yıldız şu olmalı.
- Soytarı** — ((Eğilir ,seyirciye «Delirdi» jesti yapar ,üzgün) Vah vah, hangisi?
- Kral** — İşte, orada.. Şu kırmızı olan.
- Soytarı** — Hiç olurmu amca. O yıldız kırmızı, senin üstünde mor giysi var. Olsa olsa, o bizim Vezir'in yıldızıdır.
- Kral** — Haklısın.. Ama burada hiç mor yıldız yok. Sen görebiliyor musun?
- Soytarı** — Yooo...
- Kral** — Anladım.. Hiç bir Kralın yıldızı, bu kadar aşağılarda olur mu canım. Yıldızın daha yükseklerde olmalı, çok daha yükseklerde. Daha yüksek bir yere çıkmalıyız.
- Soytarı** — Çıkalım. (Seyirciye) Bu gidişle tiyatronun damına çıkacağız galiba.

- Kral** — Nereye dedin?
- Soytarı** — Şeye canım, şeye.... Omuzuna... bak, sen ayakta dur, ben senin omuzuna çıkıp bakayım. Yıldızını görürsem sana haber veririm.
- Kral** — Olur.
- Soytarı** — (*Çıkar*) Hooop (*Seyirciye*) Sakın siz benim yaptığımı yapmayın. Olur mu çocuklar? Tehlikeli olabilir. Öğüdümü tutmazsanız, külâhları değişiriz haberiniz olsun.
- Kral** — Mırmır ne konuşup duruyorsun tepemde? Söyle çabuk yıldızımı görebiliyor musun?
- Soytarı** — (*Seyirciye*) Biraz eğlenelim. Bakın şimdi... (*Külâhının ponponunu gözünün önüne düşürür*)
- Kral** — Yıldızımı görebiliyor musun dedim.
- Soytarı** — İşte işte... görüyorum galiba... Anaaa, koskocaman, moşmor bir yıldız.
- Kral** — Ha ha haa... Ben demedim mi? Ben demedim mi? Çok yüksekte mi yıldızım?
- Soytarı** — Onu bilmem ama, çok yakında.
- Kral** — Nerede, nerede?
- Soytarı** — Burnumun ucunda. Elimi uzatsam tutacağım.
- Kral** — Amman tut, kaçırma.
- Soytarı** — (*Ponponu yakalar*) İşte tuttum, yakaladım.
- Kral** — Ver onu bana.
- Soytarı** — (*Külâhını verir*) A! (*Kıs kıs güler*)

- Kral** — *(Alır)* Nee... Benimle alay mı ediyorsun sen? Şimdi seni atarım damdan aşağı. Çabuk, ara yıldızımı.
- Soytarı** — Kızma canım. Arıyorum, arıyorum ama göremiyorum. Aaaa, Şu Woltran'ın gezegeni Eris olmalı.
- Kral** — Kim, nerede geziyor?
- Soytarı** — Kimse gezmiyor. Woltran'ın gezegeni dedim. Yani yıldızı.
- Kral** — O da kim?
- Soytarı** — Sen tanımazsın. Hiç çizgi film seyretnmiyorsun ki.
- Kral** — Bırak çizgili kilimi de sen benim yıldızıma bak. Omuzlarım ağrıdı. Birazdan güneş de doğacak.
- Soytarı** — Bakıyorum. *(Aşağı bakar)*
- Kral** — Ne görüyorsun?
(Vezir çıkar. Sahne aydınlanır. Yıldızlar kaybolur.)
- Soytarı** — Ülke halkını. *(El sallar)*
- Kral** — Tuuh, ben ne şanssız adamım. Tüm ülke halkının yıldızı varda, bir benimki yok demek. Ne yapıyorlar?
- Soytarı** — Bize bakıyorlar: Şaşkın, şaşkın.
- Kral** — Ay bunlar nasıl yıldız?
- Soytarı** — Samanyolu, samanyolu mübarekler.
- Kral** — İn çabuk bana da göster. *(Soytarı iner)* Hani neredeler?
- Soytarı** — *(Sahneyi gösterir)* İşte orada.

- Kral** — Ayol bunlar gokte değli yerde? Üstelik hepside sahnacı insan. Bize mi bakıyorlar ne? Sırtımı öğrendiler demek. Ben şimdi onlara gösteririm
(Öfkeyle çıkar)
- Soytarı** — Eyvah, yandı zavallı halk
- Oyuncular** — Eyvah!
Yandık!
Bittik!
Mahvolduk!
Ne yapalım?
Kaçalım,
Kaçmayalım, duralım.
Daha çok kızdırmayalım.
Asacak, kesecek.
Biçecek, dikecek.
Vay vay vay vay
Ay ay ay ay
- Soytarı** — (Seslenir) Heey! Aşağıdakiler, tutun külahımı
(ge)yorum. (Külahını atar, bir ip merdivenle sahneye iner)
- Oyuncular** — Yaşa soytarı
Aman soytarı
Yaman soyları
Bize bir akr!
Ne istersen veriniz
Asacak, kesecek
Biçecek, dikecek
Vay vay vay vay
Ay ay ay ay

- Soytarı** — *(Resitatif)*
Yüreğim yufka benim
Kederiniz kederim
Kral şimdi gelecek
Size çok iş edecek
Acele plan kurup
Sizi kurtarmak gerek
- Oyuncular** — Yaşa soytarı
Aman soytarı
Yaman soytarı
- Soytarı** — *(Seyirciye)* Biraz açıkgozlülük edelim. *(Oyunculara)* Ama önce, vereceğiniz şeyi görelim... görelim, görelim.
- Oyuncular** — *(Düşünürler, birlikte)* Verelim mi? Verelim.
- I. Oyuncu** — *(Cebinden bir ayna çıkarır, verir)* Al.
- Soytarı** — *(Alır, bakar)* Aaaa.. Bu ne?
- Oyuncular** — *(Birlikte)* Ayna.
- II. Oyuncu** — *(Soytarının kulağına)* Aman kimse görmesin. Yeni icadımız.
- Soytarı** — Ay ne güzel şey bu ayna. İçindeki de tıpkı ben. *(Güler, dilini çıkarır)* Ne yaparsam aynasını yapıyor.
- III. Oyuncu** — |O sensin. Sen'in yansın.
- Soytarı** — Harika bir icad bu... Peki nasıl yaptınız?
- Oyuncular** — *(Susarlar, birbirlerine bakarlar)*
- I. Oyuncu** — Gücenme be soytarı.. Hepimiz cam eşya yapıyoruz ama, camın formüllünü bile hepimiz bilmiyoruz.

- Soytarı** — Ne yapalım, öyle olsun. *(Aynayı cebine koyar)*
Şimdi düşünelim taşınalım, sizi kralın hışmından
kurtaralım.
- Oyuncular** — Yaşa soytarı
Aman soytarı
Yaman soytarı
- Soytarı** — *(Düşünür)* Buldum!... Gelin.
*(Oyuncular soytarının çevresine toplanır. Soy-
tarı fısıldayarak anlatır.)*
- Oyuncular** — *(Birlikte)* Yaşasın soytarımız.
(Dışarıdan kralın sesi.)
- Kral** — İşte geldim, geliyorum. Astım, kestim,
biçtim, diktim.
*(Soytarı yere sırtüstü yatar. Halk çevresinde
dövünür.)*
- Oyuncular** — Ah ah
Var vah
Kapkara gözleri vardı.
Şipsirin dişleri vardı.
Aman ne de akıllıydı.
Kralımız öksüz kaldı.
Ah ah
Vah vah
(Kral girer.)
- Kral** — Ne oluyor burada?
- Oyuncular** — *(Dövünürler)* - Ah ah
Vah vah.
Kapkara gözleri vardı.
Şipsirin dişleri vardı.
Kralımız öksüz kaldı.

- Kral** — Kralınız öksüz mü kaldı?
- Oyuncular** — Ya, ya...
- Kral** — (*Saf saf*) Ama benim annem çoktan öldü. İki kere nasıl öksüz kalır bir kral.
- I. Oyuncu** — Kalır, kahr., Soyтарыsı damdan düşüp ölürse, iki kere öksüz kalır o kral.
- Kral** — (*Soyтарыı görüp atılır*) Soyтары'm canım soytarım. Öldü ha? (*Dövünerek ağlar*) Ah soytarım, vah vah soytarım. Ben sensiz ne yaparım?
- Oyuncular** — Ah ah, vah vah.
- Kral** — (*Ağlar*) Keşke sen ölmeseydin. Benden istediğini dileseydin.
- Soyтары** — (*Gözünün birini açar*) Söz mü?
- Kral** — Söz... Hı! (*Kaçar*) Ay ay ay, ölü dirildi!
- Soyтары** — (*Kalkar*) Zaten ölmemiş'tim iki...
- Kral** — (*Kovalar*) Seni şeytan soyтары seni. Seni gidi soyтары seni. Ben şimdi sana gösteririm. (*Halkı da kovalar*) Ben şimdi size gösteririm.
- Soyтары** — (*Kaçarak*) Söz verdiniz, söz verdiniz. Söz verdimi sözünü tutmalı bir kral. Sizden bir dilek alacağım var...
- Kral** — *İstemeye istemeye*) Söyle bakalım, dileğin nedir?
- Soyтары** — Halkı bu seferlik affetmeniz.
- Kral** — (*Tur atarak*) Tamam. Ama benim de onlardan ilki isteğim var,

- Oyuncular** — *(Birlikte)* Arzedin kralımız.
Ne derseniz yaparız.
(Vezir normal kıyafetiyle girer.)
- Vezir** — Yaparlar,
- Kral** — Bir, sırrımı nasıl öğrendiniz?
- Vezir** — *(Öksürür)*
- Oyuncular** — Şeyy, efendimiz...
Kara şapkalı,
Kara pelerinli,
Kara sakallı,
Böyle kara gözlüklü birisinden,
Bizi şehir meydanına topladı,
Sırrınızı anlattı.
- Kral** — Vay, hıncır vay... Kim olabilir bu kara kara,
kapkara adam acaba?
- Vezir** — *(Öksürür)* Kim olabilir?
- Soytarı** — Tanınmamak için kılık değiştirmiş biri olmalı.
- Vezir** — *(Öksürür)*
- Kral** — Demek kii...
- Soytarı** — Yakından tanıdığımız biri.
- Vezir** — *(Öksürür)*
- Soytarı** — Demek ki, aramızda ajan var.
- Kral** — Hay aklınla bin yaşa soytarı. Bunu bir tarafa
koyalım.
- Soytarı** — Asla unutmayalım.
- Vezir** — *(Öksürür)*

- Kral** — Ne öksürüp duruyorsun be adam.
- Soytarı** — Terli terli gece sokağa çıkmış olmalı...
- Kral** — İkii, her iş bir yana bırakılacak, yıldızın bulunacak.
- Soytarı** — Ay yine mi yıldız?
- Kral** — *(Ayağını yere vurur)* Bulunacak diyorum size. Bu - lu - na - cak.
- Vezir** — Bu - lu - na - cak.
- Oyuncular** — *(Birlikte, çaresiz)* Bulunacak.
- Kral** — Gerekirse, gökyüzüne merdiven kurulup bulunacak.
- Vezir** — Bulunacak.
- Oyuncular** — *(Birlikte)* Bulunacak.
- Soytarı** — *(Seyirciye)* Yandı zavallı halk. Kralların kaprisini, neden hep halkı çeker?
- Kral** — Ne dedin?
- Soytarı** — Hiiiç. Bir kral yıldızı acaba kaç okka çeker, diyordum kendi kendime.
- Kral** — Yaşa soytarı. İlk iş yıldız bulunacak, sonra ağırlığı, eni boyu ölçülecek.
- Soytarı** — *(Seyirciye)* En iyisi, buna yıldızdan hiç söz etmemek. Bakarsınız kaşı gözü diye tutturur.
- Kral** — Bugünden tezi yok. Bütün halk evi barkı, işi gücü bir yana bırakacak. Ülkenin dört köşesine yüksek yüksek kuleler yapacak. Gündüz kule yapılacak, gece yıldız aranacak.

- Vezir** — Gündüz kule yapılacak, gece yıldız aranacak.
- Kral** — Başınızda da vezir olacak.
- Vezir** — Hıı....?
- Kral** — Haydi iş başına. Marş marş.
- Vezir** — Haydi iş başına. Marş marş.
(*Oyuncular uygun adımlarla, Vezirle birlikte çıkarlar. Dışarıdan çekiç sesleri gelir.*)
- Kral** — Ha ha ha... Çalışmaya başladılar. Oldu bu iş ne âlâ.
(*Şarkı söyler, dans eder*)
Yıldızım bulunacak,
Gönlüm neşe dolacak,
Kral yıldızı diye,
Göklerde parlayacak,
Tray lay lom... Tray lay lom,
Şimdi gidip yatmalı, gece hemen kalkmalı...
Tray lay lom... Tray lay lom. (*Çıkar*)
- Soytarı** — (*Taklid eder*) Senin gibi krallar, yatağa bağlanmalı,
(*Sahne dışından gelen çekiç sesleri yoğunlaşır. Vezirin sesi duyulur. Soytarı dinler.*)
- Vezir** — Daha hızlı, daha hızlı çalışın beceriksizler!
(*Çekiç sesleri süratlenir.*)
- Vezir** — Daha daha hızlı!
(*Sesler daha süratlenir.*)
- Vezir** — Çoluk çocuk, erkek kadın, çok çok daha hızlı çalışın!
(*Sesler daha da süratlenirken, vezir sahneye girer. Soytarı gizlenir. Vezir dışarıdakilere.*)

- Vezir** — Birbirinden yüksek kuleler yapın! Bulunmalı yıldızı'... *(Yavaş sesle)* aptal kralımızın. *(Çıkar)*
- Soytarı** — *(Seyirciye)* Aptal, dedi değil mi? Yanlış duymadım. Bunu da bir tarafa koyalım, unutmayalım. Şimdi düşünelim taşınalım, halkı kurtarmanın yollarını arayalım. *(Gezinerek) düşünüür.)*
- (Periler kara yün eğirerek girerler. Onlar soytarıyı görür ama soytarı onları görmez. Perilerin replikleri boyunca, oyuncular sahne gerisine yüksek, çift taraflı, renkli merdivenler kurup, yıldızı arayacak, bulamayacaklardır. Yorgun ve mutsuz görünmelidirler.)*
- I. Peri** — *(Seyirciye)* İşte böyle çocuklar. Bir kralın boş inancı,
- II. Peri** — Onca insanı, boş yere oyladıkça oyaladı.
- III. Peri** — İşi gücü, evi barkı unuttu camcı ustaları.
- I. Peri** — Günlerce, aylarca durmadan çekic salladı.
- II. Peri** — Ülkenin dört bir yanı kulelerle donandı.
- III. Peri** — Donandı ya; onca zaman, onca emek, onca para boşa harcandı.
- I. Peri** — Sonunda halk yoksul kaldı.
- (Periler çıkarlar. Soytarı bir köşede düşünüür.)*
- Oyuncular** — Bir vakitler bir camcı ustasıydım.
Ben de,
Ben de,
Ben de,
Biz de,

İşıl işıl bardaklar,
Pırıl pırıl çanaklar,
Pencerelere camlar,
Yapıp satmaktı işimiz,
Krallar, kraliçeler,
Prensesler, prensler,
Kese kese altın verip,
Ahırdı mallarımızı,
Ve daha birçok ülke insanı,
Bizim kadehlerimizle içerdi,
Suyu, şerbeti, şarabı,
Bizim çanaklarımızdan yerdi,
Yemekleri tatlıları,
Bizim camlarımızdan seyrederdi,
Gökyüzünü, ormanları,
Mutlu günler geçmişte kaldı,
Ah ah, vah vah.

(Kral ile Vezir girerler. Giysileri eski ve yamalıdır. Oyuncular kulelerin arkasına gizlenip, onlara bakmadan konuşmalarına kulak verirler. Sarayın dışında oldukları imajı yaratılmalıdır.)

Kral — Ay deli olacağım. Ay ay deli olacağım. Beceriksizler, ahmaklar. Yıldızımı bulamadılar. *(Hırından ağlar)*,

Vezir — Beceriksizler, ahmaklar bulamadılar.

Kral — *(Öfkeyle)* En en en yüksek kuleyi istiyorum. Hemen bugün yapılacak. *(Ayağını yere vurur)* İşte, tam buraya. Bu gece yıldızımı ben arayacağım.

Vezir — Ama efendim, tavan...

Kral — Ne tavanı?

- Vezir** — Tavanın tavanı, ay, sarayın tavanı.
- Kral** — Yıkılsın efendim, yıkılsın!
- Vezir** — Emredin efendim, yıkılsın.
- Kral** — Çabuk sen de yıkıl!
- Vezir** — Emredin efendim, çabuk yıkılsın.
- Kral** — Sana dedim sersem!
- Vezir** — Bana ne dedin sersem? Ay!
- Kral** — Yıkıl!
- (Kral sinirli sinirli gezinir. Soyтары kıs kıs güler. Vezir tekrar girer.)*
- Kral** — Bak, hâlâ yıkılmamış!
- Vezir** — Ben yıkılırm da efendimiz... Şey... Tavan yıkılmıyor.
- Kral** — Nedenmiş o?
- Vezir** — Hazinede para bitmiş.
- Kral** — Neee?
- Oyuncular** — *(Dışarıdan)* - Eyvah, para bitmiş.
Yandık!
Bittik, mahvolduk!
Kraldan borç isteriz diyorduk, ..
Desenize aç kaldık.
- Kral** — Çabuk söyle zevzek, paralara ne olmuş?
- Vezir** — Şey... şeyler yemiş paraları...
- Soyтары** — *(Gizlendiği yerden başını uzatır)*. Kuleler çeşit çeşit, boy boy, renk renk kuleler. Paracıkları yediler. Krala yamalı elbise giydirdiler.

- Kral** — Hıı?.. Ben fakir bir kral mıyım şimdi?
- Soytarı** — Benden daha fakir.
- Kral** — (*Ağlar*) Ne olacak şimdi? Yıldızım ne olacak?
- Soytarı** — Akşama ne yiyeceğiz diye sorsan daha iyi eder-
din.
- Kral** — Ay yiyecek de mi kalmadı?
- Vezir** — Ya... ya,...
- Soytarı** — (*Şiirli*) Kalmadı hiç yiyecek, ne nohut, ne mercimek.
Kral kalktı soytarıya gitti,
Yandı yalvardı, ah etti.
Bana bir akıl ver dedi.
- Vezir** — Soytarayı bilmem ama, ben size bir akıl verebilirim.
- Kral** — Aman durma ver, ver.
- Vezir** — Halktan para isteyelim.
(*Soytarı kahkaha ile güler. Müzikle birlikte oyuncular, kısa kesik, tehdit dolu mimik ve jestlerle, arada bir homurdanarak break dans yapmaya başlarlar.*)
- Kral** — O gürültü de ne?
- Vezir** — (*Soytarı ile camdan bakmayı oynar*). Aman efendim halk... Kadın erkek, çoluk çocuk sarayın önünde.
- Kral** — Para vermeye mi gelmişler,.. aman ne iyi insan-
lar.
- Soytarı** — Hayır, para istemeye, üstelik de çok kızmışlar.

- Kral** — Kaçalım, saklanalım.
- Vezir** — Nereye saklanalım?
- Kral** — Amanın geliyorlar..
- Vezir** — İçeri giriyorlar..
(*Kral ile vezir oraya buraya koşuşurlar. Soy-
tarı kahkaha ile gülerken, ön sahne solunda
perdeye sarılırlar.*)
- Kral** — Aman soytarı bir çare,..
- Vezir** — Yaman soytarı bir çare...
- Soytarı** — Hah şöylee,.. Sonunda düştünüz elime. Önce gi-
dip halkı yatıştırmalı. Sonra gelip sizle hesaplaş-
malı. Bekleyin geliyorum.
(*Sağdan çıkar. Soldan halkın arasına girer.
Onlara mimle, birşeyler anlatır. Dansın hızı
azalır. Oyuncular soytarıyı izler.)*)
- Kral** — (*Kulak verir*). Duyamıyorum... Git çabuk pence-
reden dinle.
- Vezir** — (*Sıkışmış gibi*) Ben,.. şeye gidecektim,.. izninizle...
- Kral** — (*Tekmeler*) İzinler kaldırıldı... Çabuk pencereye..
(*Vezir yolun yarısına kadar gider. Halkın se-
si yükselir.*)
- Oyuncular** — Veziri isteriz.
Veziri isteriz.
Veziri verin bize.
- Vezir** — (*Kaçar, kralın kucağına çıkar*). Amanın beni mi
istiyorlar ne?
- Kral** — (*Veziri yere atar*). Hep o muzır aklın yüzünden,
bak başımıza gelenlere.

- Vezir** — Ah, of... Aman efendim, hani gelenler nerede?
- Kral** — *(Döver)* İşte orada, yok yok burada, burada da yok şurada.
- Vezir** — Ah, çok mu kalabalıklılar?
- Kral** — Tencerede balıklar. Yer misin yemez misin?
- Vezir** — Ah, of, öldüm, bittim.
(Oyuncular danslarını sürdürerek sahneyi terk eder. Soyтары soldan çıkar.)
- Kral** — Sus, sus... Sesler kesildi.
- Vezir** — *(Pencereye gider)*. Kimsecikler yok, gitmişler.
- Kral, Vezir** — *(Birlikte)* Yaşasın kurtulduk! *(Şarkıyla kol kola dans ederler)*. Yaşasın, yaşasın, yaşasın.
Lay lay lom çok yaşasın. (Soyтары girer).
- Soyтары** — Bu gidişle çok yaşamayacaksınız.
- Kral, Vezir** — *(Birlikte)* Neee?
- Kral** — Dilinin altında ne var? Çabuk söyle.
- Soyтары** — Bir haberim var size. Komşu ülke kralları derlenmiş, toplanmış geliyorlarmış.
- Kral** — Aman ne iyi ne iyi. Buyursunlar gelsinler.
- Vezir** — Hoşgelsinler, sefalar getirsinler.
- Kral** — Peki, niye geliyorlarmış krallar?
- Soyтары** — *(Alaylı)* Hiç canım, bizim ülkede olanları duymuşlar. Çok, çok çok üzülmuşler. Askerlerimizle birlikte, ülkeyi şöyle bir ziyaret edelim demişler.
- Kral** — Ah yazık... Ne de yufka yürekliymişler.
- Vezir** — *(Soyтарыya)* Ne dedin ne dedin Asker mi dedin?

- Soytarı** — Asker ya. Kılıçlı kalkanlı, kargılı mızraklı, zırhlı miğferli bir sürü asker. (*Üstlerine yürür*).
- Kral** — (*Geriler*) Üzerimize doğru gelecekler..
- Vezir** — (*Geriler*) Yakacaklar yıkacaklar..
- Kral, Vezir** — (*Birlikte*) Bizi esir alacaklar.
- Soytarı** — Sonradaaa... Ülkeyi paylaşacaklar.
- Kral** — Vay başımaaa... Ama neden? Biz ne yaptık ki onlara?
- Soytarı** — Daha ne yapacaksın. Ülkeni zayıflattın, iştahlarını kabarttın.
- Kral, Vezir** — (*Birlikte*) Doğruuu... Vay başımızaaa...
- Soytarı** — Şunların haline 'bakın. Yine gitti başlarından akılları. Bunlardan ülkeye hayır yok, bütün iş halkla sana kalıyor soytarı. (*Düşünür*) Ne yapmalı? Ne yapmalı?
- (*Tur atarak düşünür. Kral ile Vezir de düşünerek onu izler.*)
- Kral, Vezir** — (*Birlikte*) Ne yapmalı?
- Soytarı** — Tamam. Üç kralın ilgisini başka bir şeye çekip, vakit kazanmalı. Halkı savaşa hazırlamalı... Bu şey ne olmalı.
- Vezir** — Buldum! Kralımızın yıldızı.
- Kral** — Dünyada olmaz. Yıldızımı kalbime gömdüm. Kimseye vermem.
- Soytarı** — Hâlâ mı yıldız? Başka birşey gelmiyor mu aklınıza?

- Kral** — *(Şiirli)* Yıldızım komşudur güneşle ayla,
Ülkemin her köşesi yayla,
- Vezir** — *(Sürdürür)* Berrak, mavi gölleri sanki bir.. sanki
bir .
- Kral** — Beceriksiz muşmula bozdun kafiyei.
- Vezir** — **Berrak**, mavi gölleri sanki bir... sanki bir...
- Soytarı** — Ayna! Buldum, ayna! Hay akılsız vezir, aklınla
bin yaşa. *(Şarkı söyler, dans eder. Kral ile Veziri
de sürükler).*
İşimiz yok artık yıldızla ayla.
Düşmanlar gelse de kılıçla yayla,
Ülkeyi kurtaracak Ayna...
Ha ha ha... Ayna.
- Kral** — Yahu bu ayna da ne?
- Soytarı** — Yıldız da yıldız diye tutturmasaydın, çoktan tanış-
mıştın onunla babalık
- Vezir** — O zaman bu ayna bir insan.
- Kral** — Acaba nasıl bir insan? İyi mi, kötü mü? Güzel
mu, çirkinmi.
- Soytarı** — *(Aynayı çıkarır).* Bakın, siz karar verin.
- Kral** — *(Bakar)* Ay, şu pencereden bakan suratsız ihtiyar
mı bu ayna? Beğenmedim, hiç hiç beğenmedim..
(Dilini çıkarır) Utanmadan birde dilini çıkarıyor.
Ben sana gösteririm. *(Tokat atar)* Al sana, al sa-
na.. Ah elim!
- Vezir** — Ne olur, ben de bakayım. *(Alır bakar)* Ay şimdi
de kara bıyıklı, kara sakallı bir adam oldu. Hain
hain bakıyor, sırtıyor.
(Soytarı kahkahayla güler.)

- Kral** — *(Vezirin eline atılır)* Ver biraz daha bakayım.
- Vezir** — Vermem.
- Kral** — Verirsin.
- Vezir** — Vermem.
- Soytarı** — Durun bakayım, hooop... *(Ellerinden aynayı alır)*
Ayna uçtu, kaybolduu... *(Saklar)*.
- Kral** — Ama, ben biraz daha bakmak istiyordum.
- Vezir** — Ben de...
- Soytarı** — *(Seyirciye)* Nasıl da büyülendiler. *(Ötekilere)* Biraz sabredin beyler. Aynaya çok bakana, ayna delisi derler. Şimdi gelelim ülkenin davetsiz misafirlerini büyülemeye. Planım şu;...
- Kral, Vezir** — *(Birlikte)* Hah, söyle.
- Soytarı** — Yarından tezi yok. Sarayın bütün odaları, salonları aynalarla donanacak. Komşu krallar yola çıkmadan, bir ulak gönderilip, saraya davet edilecek.
- Kral** — İyi ama, aynalar nereden bulunacak?
- Soytarı** — Onları camcı ustaları yapacak.
- Vezir** — Nasıl yapacak?
- Soytarı** — Orasını bilemem. Formül camcı ustalarında. Soylemiyorlar.
- Kral** — Camın formülünü de böyle gizlemişlerdi hınzırlar. Ben bu ülkenin kralıysam...
- Vezir** — Ben de veziriysem,...
- Kral, Vezir** — Bu ülkede bizden gizli hiçbir şey olamaz.

- Soytarı** — Vay vay vay... Yıldızcı kral ile kuleci vezir. Şunu kafanıza iyice sokun. Ülkenin iyiliği sizden çok önce gelir. Halk size hiç güvenmiyor.
- Kral** — Ne yapalım.
- Vezir** — Öyle olsun.
- Soytarı** — Ne diyordum, krallar saraya gelecek. Aynayı gören kral büyülenecek.
- Kral** — Sonraaa...
(*Periler girer.*)
- I. Peri** — Yeter çocuklar, yeter, kaptırdınız gidiyorsunuz.
- II. Peri** — Biraz ara verelim 'de minik seyircilerimiz dinlensin.
- III. Peri** — Bakalım ikinci perdede neler olacak?
- I. Peri** — İşler iyiye gidiyor gibi ama, hiç belli olmaz.
- II. Peri** — Biz yine kara yün eğirmeyi sürdürelim,
- III. Peri** — Çıkıp biraz fuayede gezinelim...
- Sahnedekiler** — Haydi fuayeye...

P E R D E

II. PERDE

(Perde kapalıdır. Baht perileri sahne önündedir.)

- I. Peri** — *(Seyirciye)* Hazır mısınız çocuklar? Oyunumuzun ikinci perdesi başlasın mı?
- Çocuklar** —
- II. Peri** — Bir de oyuncularımıza soralım. *(Perdeden içeriye)* Hazır mısınız arkadaşlar?
- Oyuncular** — Hazırız başlayalım, başlayalım hazırız.
- III. Peri** — Güzeel. Nerede kalmıştık?
- Çocuklar** —
- III. Peri** — Eweet. Krallar ülkeye davet edilecek, onlara camcı ustalarının keşfettiği ayna gösterilecekti.
- I. Peri** — Siz fuayede dinlenirken, mektuplar yazıldı, kral-lara gönderildi.
- II. Peri** — Camcı ustaları durup dinlenmeden çalıştı.
- III. Peri** — Boy boy aynalar yapıldı.
- I. Peri** — Saray baştan başa aynalarla donatıldı.
- II. Peri** — Bu arada mektuplar da krallara ulaştı.
- III. Peri** — Krallar önce biraz şaşırdılar.
- I. Peri** — Bir araya gelip konuştular, danıştılar.
- II. Peri** — İşin içinde iş var deyip, meraktan çatladılar.
- III. Peri** — Sonunda atlanıp, yıldızcı kralın ülkesine doğru yola çıktılar.
- I. Peri** — Neredeyse gelmek üzereler.
- II. Peri** — Şşş... Sessizce bekleyelim.

III. Peri

— Olacakları seyredelim.

(Periler çıkarken, Kral, Vezir ve Soyтары girer. Balkonda bir gözcü vardır. Parterin arkasına doğru bakıp, uzakları gözler. Kral sinirli sinirli gezinir. Vezir yola bakıp, kaşınır. Soyтары bir köşede sırt üstü yatar, şarkı söyler.)

Soyтары

— Krallar gelecekler,
Aynayı görecekler,
Bakınca büyülenip,
Ayna isteriz diyecekler.

Kral

— Nerede kaldı bu krallar?

Vezir

— Gelmekten vazgeçmiş olmasınlar?

Soyтары

— *(Sakin)* Meraklanmayın gelirler, gelirler.

Kral

— Sabahattan beri sarayın önünde bekliyoruz.

Vezir

— *(Hâlâ kaşınmaktadır)* Çok geciktiler.

Kral

— Üff,.. sıkıntıdan pathyorum. Üstelik de çok acıktım.

Soyтары

— Patlamayın gelirler, gelirler. Yolları uzun.

Kral

— Sen de ne kaşınıp duruyorsun be adam? Uyuz mu oldun?

Soyтары

— *(Şarkı söyler)* Uyuz kötü hastalıktır,
Böceklerle bulaşır.
İnsandan insana minik böcekler,
Zıplayarak ulaşır.

Kral

— Benden uzak dur sersem. Cambaz böceklerine de sahip ol, karışmam sonra.

Vezir

— *(Daha çok kaşınır, kıs kıs gülen soyтарыya)* Seninle sonra hesaplaşırız bilmiş soyтары. Unutma bunu.

Soyтары

— Kim kime hesap sorar, orası belli olmaz. Soyтары aklına yazdığını, hiç, ama hiç unutmaz. *(Seyirciye göz kırpar).*

- Kral** — Sasun, susun... Kavganın sırası mı!?
- Gözcü** — *(Bağırır)* Uzakta bir toz bulutuuu!..
- Kral** — Geliyorlar.
- Soytarı** — Derlenip toparlanalım, yola bir göz atalım. *(Bakar)* Evet, soylu konuklarımız geliyor.
- Vezir** — Aaa, kaşıntım birden geçti. Benim minik böcekler acaba kimi seçti?
- Kral** — *(Kaşınır)* Beni, beni... Ben sana da böceklerine de gösteririm.
- Soytarı** — Şşş... Sakin olup susalım, sırayı bozmayalım.
(Önde kral, geride vezir, daha geride soytarı sıra olur, üstlerini başlarını düzeltirler. Kral kaşınır.)
- Gözcü** — İşte göründüler, geliyorlar. Çok yavaş ilerliyorlar.
(Üç kral peşpeşe, hayali atlara binmiş olarak partere girer, sağ geçitten ilerlerler. Krallardan birisi şişman, aşırı süslüdür. Uzun, zayıf olanı, sinirli görünür. Elindeki mendille üstünü başını siler. Patlıcan burunlu olan kral sürekli aksırır. Geçidin ortasında durup, konuşurlar.)
- Titiz Kral** — Yolları da amma tozlu. Her yanımda toz toprak odu.
- Aksırıklı Kral** — Ah çok haklısı.. Hapşuu.. nız efendim. Ulkeye girdik gireli benim de allerjim azdı. Hapşuuu...
- Süslü Kral** — Bu kadar bakımsızlık olmaz efendim. Hanı çiçekler? Hiç saray yolu çiçeksiz olur mu? Doğanın süsü çiçektir. Bu hiç unutulur mu?

- Titiz Kral** — *(Not alır)* Bunu da not edelim. Ülke bizim olunca; önce yol meselesini çözümleyelim. Off ne toz, ne toz... Pöf pöf pöf.
- Aksırıklı Kral** — Hapşuuu...
- Süslü Kral** — Üstelik de taşlı kayalı. Yol boyunca zıp zıp zıpladık... Söyler misiniz lütfen, perukam kaymış mı?
- Titiz Kral** — *(Düzeltilir)* Şurası biraz eğri.
- Aksırıklı Kral** — Bence burası. *(Düzeltilirken ikisinin yüzüne aksırır)* Hapşuuu... Ah çok çok özür dilerim.
- Titiz Kral** — *(Silinir)* Lütfen biraz daha dikkat edin.
- Süslü Kral** — *(Silinir)* Rica ederim efendim. Önemli değil. Haydi yolumuza devam edelim. Davetin nedenini biran önce öğrenelim. İlerlerler.
- Titiz Kral** — İşte, saray göründü.
- Aksırıklı Kral** — Önünde, önünde... Hapşuuu... Bekleyenler var.
- Süslü Kral** — Oooo, bunlar bizim Yıldızcı Kral ile Veziri. Arkadaki de soytarı olsa gerek.
- Titiz Kral** — Ününü duydum. Çok çok akıllıymış.
- Aksırıklı Kral** — Akılsız kralların soytarıları nedense hep akıllı olur derler.
- Titiz Kral** — Hayret bu sefer aksırmadı.
- Gözcü** — Geliyorlar, geliyorlar... geldiler!
- Kral** — *(Kaşınır, gözcü için Vezire yavaşça)* Susturun artık şu horozu.
- Vezir** — *(Gözcüye)* İn, in çabuk aşağı. *(Gözcü kaybolup, tekrar çıkar.)*
- (Krallar atlarından iner. Merdivenden çıkar-ken, Aksırıklı Kral aksırır ve düşer. Kral ile Vezir koşup, diğerleriyle birlikte yardım eder.)*

- Titiz Kral** — *(Süslü Krala) Aksırıklı olduğunu duymuştum, fakat sakarlığından haberim yoktu. Ay ay ay... (Eteğine basıp düşerken, diğerlerini de sürükler) (Gözcü ve soyтары kakhkaha ile güler.)*
- Kral** — Ah, of, aman,.
- Vezir** — Belim, belim, belim,...
- Aksırıklı Kral** — Hapşuuu...
- Titiz Kral** — Giysilerim yine toz toprak oldu...
- Süslü Kral** — Çiçeklerim döküldü, süsüm bozuldu...
- Soyтары** — Aman ne eğlenceli, ne eğlenceli. Düşmeli kalkmalı, karşılama töreni. Gidip şunlara yardım etmeli.
(Düşenler kalkar. Kral ile vezir sahneye çıkıp eski durumlarını alır.)
- Kral** — *(Vezire) Hayret, düşünce kaşıntım geçti. (Kral-lara) Efendim. Hoşgeldiniz.*
- Krallar** — *(Birlikte) Hoşbulduk.*
- Kral** — Biraz geç oldu ama, sizi şöyle alalım.
(Sahnedekiler ön sahne ortasında dururlar. Perde açılır. Sahne aynalarla donanmıştır. Krallar şaşırır. Oyuncular sağ ve sol girişlerden girip, merdiven başından sahneye bakarlar.)
- Süslü Kral** — *(Aynalardaki yansılarını görüp) Aaa, bizden başka konuklar da var burada.*
- Titiz Kral** — Alık alık bize bakıyorlar.
(Kral, vezir, soyтары, oyuncular gizli gizli eğlenir.)

Süslü Kral — (*Yansıısını görüp*) Ay, şu benim karşımda durana bakın... Ne bulduysa takıp takıştırmış. Hayatımda böyle rüküş adam görmedim. Ustelik de bir kral. Ha ha ha...

Titiz Kral — (*Yansıısını görüp*) Ya şu çiroza ne demeli? Böyle kral olur mu? Kurudukça kurumuş, iğne ipliğe dönmüş. Ha ha ha...

Aksırıklı Kral — (*Yansıısını görüp*) Asıl siz gelin de, şu patlıcan burunluya bakın. *Krallar gelir, bakar.*

Aksırıklı Kral — Ne komik görünüşü var. Ha ha ha... Hapşuuu... Terbiyesiz bir de yüzüme hapşırıldı.

Titiz Kral — Bu da sizin gibi aksırıklı.

Süslü Kral — Ustelik de patlıcan burunlu. Aaaa, bu aksırıklı kral sizin ikiziniz.

Aksırıklı Kral — Neee..? Olamaz! Aaa, arkadaki de aynı sizin resminiz. Hapşu...

Süslü Kral — Olamaz!

(Süslü ve aksırıklı krallar çekilip Titiz Kralı aynanın önünde bırakırlar.)

A., S., T.

Krallar — Bu kuru kral da sizin tıpkınız.

Titiz Kral — Hıı?

Soytarı — (*Alkışlar*) Tebrikler, tebrikler... Bu kadar gösteri yeter beyler. Söyleyin bakalım nasıl buldunuz yeni icadımızı?

A., S., T. Kral. — Şaşırtıcı... Çok çok çok şaşırtıcı.

S. Kral — Nasıl yapabildiniz tıpatıp aynımızı?

Soytarı — O aynanın hüneri.

Krallar — Aynanın mı? (*Dönüp aynalara bakarlar*) Müthiş, olağanüstü, harikulâde, şahane...

Aksırıklı Kral — Bu aynalardan daha çok var mı sizde?

K., V., S., Oy. — Ohooo.

(*Krallar aynaların başına gidip, kendilerini incelerler. Kral, Vezir, Soytarı sahnede, oyuncular sahne önünde el ele şarkı söyler, dans eder.*)

Aynaya baktılar baktılar,
Şaştılar şaştılar kaldılar.
Artık kafadar krallar,
Aynasız olamazlar.

(*Dans sürerken*)

Süslü Kral — (*Aynaya bakar*) Amma takıp takıştırmışım. Şu süsleri biraz azaltalım.

Titiz Kral — (*Aynaya bakar*) Hımm... Benim şişmanlamam gerek. Yemeli bol bol yemek.

Aksırıklı Kral — (*Aynaya bakar*) Şuracıkta kimse görmeden pudralayım burnumu... pöf pöf pöf... Hapşuuu...

K., V., S., Oy. — (*Eski formlarında dansı şarkıyla sürdürürler*)
Aynaya baktılar baktılar,
Süslendiler tarandılar.
Bundan böyle aynanın,
Başından ayrılmazlar.

Süslü Kral — Ben artık aynasız olamam.

Titiz Kral — Ben de.

Aksırıklı Kral — Ben de. Hapşuuu...

Süslü Kral — Şimdilik bir düzine istiyorum bu aynalardan.

Titiz Kral — Ben de.

Aksırıklı Kral — Ben de. Hapşuuu...

Soytarı — *(Krala fısıldar)* Ama çok pahalı.

Kral — *(Yüksek sesle)* Şeyy... ama çok pahalı.

Süslü Kral — Olsun.

Titiz Kral — Olsun.

Aksırıklı Kral — Hapşuuu... olsun.

Soytarı — *(Krala fısıldar)* Altınları peşin isteriz.

Kral — *(Yüksek sesle)* Altınları peşin isteriz.

Süslü Kral — Hemen ödeyelim.

Titiz Kral — Hemen.

Aksırıklı Kral — Ödeyelim. Hapşuuu...

(Kralları keselerini çıkarır. Kral ve Vezir atılır, Soytarı onları çeker.)

Soytarı — *(Kralın kulağına)* Bu altınlar çok az.

Kral — *(Yüksek sesle)* Bu altınlar çok az.

A., S., T.

Krallar — *(Birlikte)* Az mı?...?

Soytarı — *(Krala fısıldar)* Çuvalla altın isteriz.

Kral — *(Yüksek sesle)* Çuvalla altın isteriz.

A., S., T.

Krallar — *(Birlikte)* Ama biiz...

Soytarı — *(Krala fısıldar)* Siz bilirsiniz. *(Dışarıya seslenir gibi)* Kaldırın aynaları!

Kral — *(Yüksek sesle)* Siz bilirsiniz *(Dışarıya)* Kaldırın aynaları!

A., S., T.

Krallar — Durun, durun alıyoruz.

Süslü Kral — Ama yanımızda istediğiniz kadar altın yok.

Titiz Kral — Bakın bir fikrim var : Biz aynaları alıp gidelim. Altınları arkadan gönderelim.

Soytarı — *(Krala fısıldar)* Olmaaaz, kırmızı meşin altınlar peşin.

Kral — *(Yüksek sesle)* Olmaaaz... *(Kırmızıyı unutur)* Meşin.... altınlar peşin.
(Üç kral kafa kafaya verip, konuşurlar.)

Süslü Kral — *(Keseleri uzatır)* Şunları önden alın lütfen.
(Kral ile Vezir keseleri almak için atılırlar. Kral alır.)

Titiz Kral — Biz şimdi ülkelerimize dönüyoruz.

Aksırıklı Kral — Altınları gönderip, ha ha ha.. hapsuuu...

Titiz Kral — Aynaları aldıracağız. Haydi hoşça kalın.

Süslü Kral — Hoşça kalın.

Aksırıklı Kral — Hoş hoş hoş... hapsuuu... ça kalın.

K., V., S., Oy. — Güle güle, güle güle yine bekleriz.

(Oyuncular yol açar. Üç kral merdivenlerden inerken düşer. Sahnedekilerin kahkahaları sürerken toparlanıp, atlarına biner, geldikleri yoldan dörtlüce çıkarlar. Oyuncular neşe ile sahneye çıkar. Kral ile Vezir ürküp bir köşeye çekilir. Oyuncular Soytarıyı omuzlarına alır, şarkı söyler, dans ederler. Kral ile Veziri de dansa davet ederler.)

Oyuncular — Yaşasın akıllı soytarı!
Çok çok çalışacağız.
Aynalar yapacağız.
Gücümüze güç katıp,
Yine mutlu olacağız.

Soytarı — Durun, durun... Az kalsın unuttuyordum. *(Krala)* Halka biraz altın vermeyecek misiniz kralım? Yiyecek içecek birşeyler alsınlar kendilerine.

Oyuncular — Yaşasın akıllı soytarı!

- Kral** — (*Vermek, istemez*) Ama bunlar, bu altınlar benimim.
- Soytarı** — (*Krala*) Altınları görünce,
 Amma aç gözlu oldun.
 Halkın alın terini,
 Ne de çabuk unuttun.
 (*Siz onları unutursanız, onlar da aynanın formülünü unutuverirler. Böylece deee...*)
- Kral** — (*Halka bir kese, atar*) Aman aman alın, aranızda paylaşın.
- Oyuncular** — (*Şarkısöylerler*)
 Yaşasın akıllı soytarı!
 Açlıktan sefaletten,
 Bizi nasıl kurtardı.
 Mutluluğun yolunda,
 Mutsuzluk yaya kaldı.
 (*Oyuncular şarkı söylerek sahnedeki aynaları alır çıkarlar.*)
- Soytarı** — (*Kral ile Vezire*) Haydi size Allah rahatlık versin.
 (*Çıkar*) Kral ile Vezir, sinirli sinirli sahnede tur atarlar.
- Kral** — Olmaz böyle iş.
- Vezir** — Hiç hiç hiç olmaz.
- Kral** — Ülkeyi ben mi yönetiyorum, yoksa soytarı mı?
- Vezir** — Kendini Robin Hood sanmaya başladı ukalâ.
- Kral** — Olmaz böyle iş. Altınların hepsi benim hakkım.
- Vezir** — (*Yakınır*) Ya! Hani nerede benim payım?
- Kral** — Sus, sus yoksa tepelerim.
- Vezir** — Gelen altınlar da böyle mi pay edilecek?
- Kral** — Halkın kesesine, çil çil altın mı girecek?

- Vezir** — Ah ah, ne yapsam?
- Kral** — Vah vah, ne etsem?
(*Söylenerek çıkarlarken periler girer.*)
- I. Peri** — (*Kral ile vezirin arkasından bakıp*) Nasıl da sinirlendiler.
- II. Peri** — Kızdılar.
- III. Peri** — Kopurdular.
- I. Peri** — (*Seyirciye*) Doğrusu soytarı yine de insafli davranmış değil mi çocuklar?
- Çocuklar** —
- II. Peri** — Böyle soytarı dostlar başına. Akıllı, becerikli, üstelik de iyi niyetli.
- III. Peri** — Haydi soytarını alkışlayalım çocuklar.
- I. Peri** — Aradan üç gün geçti diyelim, gelelim ayna delisi üç krala.
- II. Peri** — Atlarını dörtlüye sürüp, ülkelerine ulaştılar.
- III. Peri** — Bir an önce aynalara kavuşmak için, yıldızcı kralın ülkesine çuvalarla altın yolladılar.
- I. Peri** — Sonunda aynalarına kavuştular.
- II. Peri** — Kavuşmasına kavuştular ama, laf aramızda, yine de pek memnun olmadılar.
- III. Peri** — Süslü Kralın sarayında toplandılar.
- I. Peri** — Çok altın gitti diye, oturup ağlaştılar. Şşşş... Yavaş, yavaş... Buraya geliyorlar.
- II. Peri** — Hâlâ ağlaşıyorlar.
(*Baht perileri çıkarken, krallar ağlaşıyorlar gider.*)
- S. Kral** — (*Ağlar*) Gitti, gitti altıncıklarım.
- T. Kral** — (*Ağlar*) Aynalar da yetmedi. Bu gidişle daha çok ayna gelecek, çuval çuval altın gidecek.

- A. Kral** — (*Ağlar*) Ah ah, aynalar gelecek. Hapşuu. Altınlar gidecek.
- S. Kral** — Ah ne yapsak, ne etsek? Bana daha çok ayna gerek. Bacalarını bile ayna ile kaplatmak istiyorum sarayımın.
- T. Kral** — (*A. Kral'a*) Bu da amma gösteriş budalası. Bacalar da ayna ile kaplanır mıymış? (*Yüksek sesle*) Ben sarayımdaki ahırlara kaplatacağım aynaları.
- S., A. Kral** — Ahırlar mı?
- T. Kral** — Hayvanlar aynada kendilerini görüp, iştahlanacaklar. İştahlandıkça bol bol yem yiyecek, şişmanlayıp semirecekler. Sonra da daha çok et, bol bol süt verecekler.
- A. Kral** — Çok akıllıca bir fikir, sizi kutlamak gerek. Hapşu... Barı ben de sarayın kümeslerine döse-
teyim aynaları... Hapşu... Aynada kendini gören
tavuk, o yapar da ben nasıl yapamam diye, kısı-
kançlığından arka arkaya yumurtlamaya başlasın.
(*Tavuk taklidi yapar. Ötekilerin üstüne gider*)
Glu glu glu... Hapşuuu...
- S. Kral** — (*Silindir*) Aman ne kötü hastalıkmiş bu...
- A. Kral** — (*Kendine sanır, keser*) Ne yapayım elimde de-
ğil. Hapşuu...
- T. Kral** — (*Sinirli sinirli silindir*) Hıh. Elinde değilmiş.
- S. Kral** — Ne yaman hastalıkmiş bu ayna tutkusu.
- A. Kral** — Bana dememiş canım. Ah çok haklısınız. Hap-
şuuu...
- T. Kral** — (*Silindir, kendi kendine.*) Saygısız, münasebetsiz.
- S. Kral** — Ah ne kadar üzülüyorum bilseniz. Daha çok ay-
na demek...

- T. Kral** — Daha çok altın demek.
- A. Kral** — Ya ya. Hapşuuu..
- S. Kral** — Yıllarca bu ülkenin bardaklarına çanaklarına çil çil, çil çil altınlar saydık.
- A. Kral** — Saydık, saydık. Hapşuuu...
- T. Kral** — Önce ufak ufak soyuluyorduk, şimdi de ayna için çuval çuval soyulmaya başladık.
- S. Kral** — Bu gidişle hazinelerimiz iyice boşalacak.
- A. Kral** — İçine fareler düşse başları yarılacak. (*T. Kral'ın yüzüne*) Hapşuuu...
- T. Kral** — (*Silindir, sinirli*) Şimdi elimden bir kaza çıkacak.
- S. Kral** — (*T. Kral'a*) Lütfen sakın olun. Kaza maza çıkarmaya gerek yok. Bir formül bulacağız.
- A. Kral** — Formül? Evet, evet formül... Formüller... Buldum! Bir taşla iki kuş vuracağız... Hapşuuu... Hem camın, hem aynanın formülünü ele geçireceğiz. Hapşuuu...
- T. Kral** — (*Silindir*) Çok zor, çok çok zor. Pekj nasıl ele geçireceğiz bu formülleri?
- S. Kral** — Kibarca isteyeceğiz.
- A. Kral** — Komşudan tencere mi istiyoruz canım. Formül bu, formül... Hiç verirler mi? Hapşuuu...
- T. Kral** — (*Silindir, sinirli*) Ülkeye savaş açalım. Yakalım, yıkalım.
- S. Kral** — Ah ne, kadar yakıcı, yıkıcı bir kraksınız. Savaştan başka birşey gelmiyor aklınıza.
- A. Kral** — Hem biz yakıp yıkarken, formüller de yanarsa. Hapşuuu...
- S. Kral** — Bunu asla göze alamayız.
- T. Kral** — Peki ne yapacağız?
- A. Kral** — İçlerine ajan sokalım. Hapşuuu...

- S. Kral** — Çok iyi, çok zarif bir fikir bu. İşte formülü bulduk.
- T. Kral** — İş ajanı bulmaya kaldı.
- A. Kral** — Hapşuu... Düşündüm de, bu ajan onlardan biri olmalı. Hapşu.
- T. Kral** — *(Silinir)* Hoppalaaa. Aksırık zekâyı parlatıyor galiba.
- A. Kral** — Aradığımız ajan, kralın veziri. Hapşuuu...
- S. Kral** — Yaşayın, ta kendisi.
- T. Kral** — Sarayda keselere birden nasıl atıldı.
- A. Kral** — Kral davranmıyaydı, havada kapacaktı.
- S. Kral** — Üstelik de ne sinsî, ne hain, ne kaba bir hali vardı,
- T. Kral** — Vakit geçirmeden, vezire güzel bir mektup döşenelim.
- S. Kral** — Haydi öyleyse, formülleri elimizde bilelim, birazcık eğlenelim.
(Üç kral birlikte şarkı söyler, dans eder.)
- S., A., T. Kral** — Para seven sinsî Vezir,
Ondan herşey beklenir.
Bir çuval altın için,
Ülkesini istesek,
Koşa koşu getirir.
- A. Kral** — Formülleri bu yolla da alamazsak ne yaparız? Hapşu...
- T. Kral** — Ülkeye savaş açarız. Yakarız, yıkarız.
- S. Kral** — Dilerim savaşa gerek kalmaz.
(Dansederek sağdan çıkarlar. Sofitadan yıldızlar sarkar. Sahnede ışık azalır. Gong vurur. Vezir soldan girer.)

- Vezir** — Bu gece içimde bir huzursuzluk var. Birşeyler olacak, bir haber alacağım galiba... Bari sevinçli olsa.
- (Çıkmaya davranır. Sahnenin sağ merdivenlerinde bir Ulak belirir. Vezir'i çağırır, Vezir aranır.)
- Ulak** — Hişt, hişt... Bu tarafa... Bu tarafa'..
- Vezir** — (Görür) Sen de kimsin?
- Ulak** — Vezir sen misin?
- Vezir** — Evet, ne var?
- Ulak** — Bu mektup sana. Üç dost kraldan. Çok gizli. Haydi hoşçakal...
- (Koşarak çıkar.)
- Vezir** — (Mektubu telâşla göğsüne sokar) Bu mektup da nereden çıktı. Hemen sakın bir köşe bulup, okumalı. (Bir köşe bulur) Hah, şurası iyi. (Açar okur) Aman Tanrım, aman Tanrım... Başıma devlet kuşu kondu galiba. Ha ha ha... Formülleri verirsem, bizim kral'dan da zengin olacağım. Ha ha ha... (Düşünür) Yalnız, formülleri nasıl bulacağım? İşte bütün mesele burada.
- (Mektubu göğsüne sokarken Soyтары girer.)
- Soyтары** — (Selâmlar) Oooo,... İyi geceler saygıdeğer Vezirim. Gecenin bu saatinde ne arıyorsunuz bal-konda?
- Vezir** — (Kendi kendine) Birşeyler görmüş olmasın? (Soyтарыya) Atımı. Ay, kedimi... Küçük minnoş kedimi.
- Soyтары** — (Alaylı) Buldunuz mu bari?

- Vezir** — Yok bulamadım.
- Soytarı** — Bak şu küçük yaramaza. Nereye gitti acaba?
- Vezir** — *(Kulise yönelir)* Bir de şu tarafa bakayım.
- Soytarı** — Durun, durun, hemen gitmeyin canım. Size yardım edebilirim. Siyah bir kedi miydi bu kedi?
- Vezir** — Hayır... Evet evet, nerede biliyorsun?
- Soytarı** — Öyle küçük müçük değil, oldukça iri siyah bir kedi. Üstelik de sakallı.
- Vezir** — Hayır... Evet evet. Haa... Benim iki kedim var. Sen ötekini görmüş olacaksın. Pekî o nereye gitti.
- Soytarı** — *(Ulağın çıktığı yönü gösterir)* Şu tarafa gitti sanırım. Hem de çok telaşlıydı.
- Vezir** — Ay, öylemi... Bak şu yaramaza, Gidip bir bakayım.
- Soytarı** — Boş verin canım. Kedi bu, nasılsa geri döner.
- Vezir** — Haklısın. En iyisi ben gidip yatayım. *(Çıkarken)*
- Soytarı** — *(Selamlar)* İyi geceler, renkli rüyalar... *(Seyirciye)* Yine bir iş çeviriyor bu. Garip giysili adamlar, mektuplar falan filân. Mektubu okuyunca amma da çok sevindi. Bu işte para kokusu var gibi. Neyse, şimdi gidip yatar gibi yapalım, gözümüzü vezirden ayırmayalım. Sizde ayırmayım sakın, emi çocuklar? *(Çıkar)*
- (Vezir sinerek girer.)*
- Vezir** — *(Kendi kendine)* Gitmiş. Soytarı değil bir belâ. Şimdi de kendini dedektif sanmaya başladı şımarık budala. Çok dikkatli olmalıyım. Yakalanırsam mahvolurum. Zaten kafam iyice karıştı. Formülleri tek başıma nasıl bulacağım? Acaba kendime önce bir suç ortağı mı bulsam?...
- (Kral uykusunda gezerek sahneye girer. Vezirin haberi olmaz.)*

- Vezir** — (*Şarkı söyler, danseder*) Ah altınlar, çil çil,
çil, çil altınlar,
Formülleri bulursam,
Elimin altındalar.
Hop tri, hop tri, nay nay nom.
- Kral** — (*Uykuda gezerek ezgiyi sürdürür*)
Nay niri, nay niri, nay nay nom...
- Vezir** — (*Arkası Krala dönük*) Hop tri, hop tri, nay nay
nom...
- Kral** — Nay niri, nay niri, nay nay nom...
- Vezir** — Nirî niri nam.
- Kral** — (*Kral arkadan Vezire yapışır*) Tri tri tam.
- Vezir** — (*Korkuyla*) Anaaam! Sen de kimsin be adam?
- Kral** — (*Uyanır*) Ya sen kimsin be adam?
(*Yüzyüze dönerler.*)
- Vezir** — Kralmış!
- Kral** — Vezirmiş!... Sen hâlâ yatmadın mı? Yoksa sen
de benim gibi uykunda mı gezmeye başladım?
(*Soytarı girer. Gizlenir, dinler.*)
- Vezir** — Ah keşke öyle olsa efendim. Altınlar geldi geleli
uyku tutmuyor beni.
- Kral** — Sorma sorma. Ben de ayakta uyur oldum o yüz-
den, Altınların çoğu halkın kesesine girdi. Ah
o soytarım yok mu?
- Vezir** — Keşke yok olsa bacaksız.
- Kral** — Bütün suç bende. Şımarttım şımarttım tepeme
çıkardım. Şimdi de bana yapmadığını bırakmıyor.
Yine de çok seviyorum bacaksız. Haydi yatma-
ya gidelim. (Gitmeye davranır)
- Vezir** — Kralım...
- Kral** — Ne var?

- Vezir** — Ben bu gece bir mektup aldım.
- Kral** — Mektup mu aldın? Kimden?
- Vezir** — *(Kralın kulağına fısıldayarak anlatır)*
- Kral** — Neee? *(Döver)* 'Senli rezil vezir seni. Demek ülkeyi satışa çıkardın ha...
- Vezir** — Ah of...
- Kral** — *(Döver)* Demek beni de suç ortağı yapacaksın ha...
- Vezir** — Ah aman... Dilim tutulsaydı da keşke söylemeseydim. Bir çuval inciri benbat ettim. *(Yere düşer.)*
- Kral** — *(Döver)* O mektubu unutacaksın, tamam mı? Bu dayak sana üç gün yeter. Haydi şimdi yatmaya. *(Gitmeye davranır)*
- Vezir** — Ah başım, başım dönüyor. Gözümün önünde bir sürü yıldız uçuşuyor.
- Kral** — *(Döver)* Neee yıldız mı? Hani nerede?
- Vezir** — Göz... gözümün önünde... *(Birden aklına bir fikir gelir. Sofitadan sarkan yıldızları gösterir)* İşte orada. Işıl ışııl parlıyorlar. Ne kadar yıldıztı bir gece. Benim yıldızım nerede acaba? Bir gün zengin olursam, ben de yıldızımı arayacağım.
- Kral** — Ben aradım ne oldu? Bulamadım. Üstelik ülkenin başına türlü türlü iş açtım.
- Vezir** — Tabii bulamazsınız. Kuleleri yaptırdınız ama, usta bir yıldız arayıcısı bulamadınız.
- Kral** — 'Ay böyle bir meslek de mi var? Peki hangi ülkede?
- Vezir** — Şey şey şeyde... 'Babilonya'da, evet Babilonya'da
- Kral** — İlk defa böyle bir ülke ismi duyuyorum. Sen nereden dıydun?

- Vezir** — Bir gezginden. Babilonya'da öyle usta yıldız arayıları varmış ki, aradıkları yıldızı elleriyle koymuş gibi buluveriyorlarmış. Yalnız çok çok altın istiyorlarmış.
- Kral** — Demek öyle. İyi ama, benim o kadar çok altınım yok ki.
- Vezir** — (*Mektubu göstererek*) İsterseniz çuvallla altınınız olur.
- Kral** — Yıldızım beni çağırıyor. Bu sefer onu mutlaka bulacağım.
- Vezir** — (*Kendi kendine*) Nasıl da avladım aptalı.
- Kral** — Peki formüllerini nasıl bulacağız? Formüller camcı ustalarının ezberindeymiş.
- Vezir** — Onlara bakmayın siz. Her formül bir kâğıda not edilir. Biz bu kâğıtları bulacağız.
- Kral** — Acaba kâğıtları nereye sakladılar?
- Vezir** — Bir fikrim var. Yarım kılık değiştirip halkın arasına gireriz. Ne yapıp edip formüllerin yerini öğreniriz.
- Kral** — Tamam. Canım yıldızım benim. Sonunda sana kavuşacağım.

(*Şarkı söyler, dans ederler.*)

(*Birlikte*)

- Kral, Vezir** — Yıldızım bulunacak,
Gönüm neş'e dolacak,
Kral yıldız diye,
Göklere parlayacak.
Şimdi gidip yatmalı,
Sabah erken kalkmalı.
Kılıkları değişip,
Halk içine çıkmalı.

(Vezir ilk iki masradaki Yıldızım ve Gön-
lüm kelimelerinde 3 tekil şahıs kullanacak ve
ilk dörtlüğü riyakâr bir tavırla söyleyecek-
tir.)

(Çıkarlar. Soyтары gizlendiği yerden sahneye
gelir.)

Soyтары

— Benim apta! Kral nasıl da düştü Vezirin tuzağı-
na. (Seyirciye) Şunların yaptığına baktım. Biri al-
tın aşkına, biri yıldız uğruna, ülkeyi satacaklar
düşmana. Hiç cezasız kalır mı bu çocuklar? Ben
onlara gösteririm. (Kâğıt kalem çıkarır) Şu kâğı-
da iki yanlış formül yazayım... Hah oldu... Şim-
di bunu götürüp, Kral'ın tahtının altına sakla-
yayım. Sonra da gidip, olanları halka anlatayım.
Şşş... sakın bunları Kral'a söylemeyin olur mu
çocuklar? Eğer söylemezseniz size bir soyтары
taklası atarım. Atayım mı?

Çocuklar

—

Soyтары

— (Takla atar) Oldu mu? Şşş... Şimdi sessizce bek-
leyin Olacakları seyreidin.

(Çıkar. Yıldızlar kaybolur. Gün doğar. Bir
Peri Kral'ın tahtını getirir. Vezir ilk sahne-
deki ajan giysisiyle, gözlüğü elinde soldan gi-
rer. Kral da kılık değiştirmiş olarak, elinde
gözlüğüyle sağdan girer. Karşı karşıya gelir,
müzikle birlikte, aynı anda gözlüklerini ta-
karlar. Bu sahneyi Soyтары sahnede bir köşe-
den, oyuncular merdivenlerde gizlenerek iz-
lerler.)

Kral

— Dur bakayım, dur bakayım... Gözlükleri takın-
ca bana hiç yabancı gelmedim.

Vezir

— Aman efendim, yanıyorsunuz.

- Kral** — *(Kendi kendine)* Kara şapkalı, kara eldivenli, kara sakallı üstelik de kara gözlüklü... Kara kara kapkara bir adam. Vay hain vay, demek sendin o.
- Vezir** — Yok efendim, ben değildim.
- Kral** — 'Bakın şu utanmaza, bir de yalan söylüyor. *(Dö- ver)* Sırrımı halka anlattırın ha...
- Vezir** — Ah of aman, gözlüklerim kırılacak.
- Kral** — *(Döner)* Kemiklerin kırılsın.
(Soytarı kaybolur.)
- Vezir** — Ah of, birileri geliyor.
- Kral** — Şu işi bir halledelim, ben sana gösteririm. Hay- di gidelim.
(Çıkarlarken sofitedan aralarına bir kâğıt dü- şer. Kral ile vezir kâğıda bakar, nereden gel- diğini anlamaya çalışır, birbirlerinden haber- siz aynı anda kâğıdın üzerine atlarlar, toku- şup yere düşerler.)
- Vezir** — Ah kafam!
- Kral** — Oy anam!
- Vezir** — Bu nasıl kâğıt? Gözlerimle göndüm, kâğıt uçtu.
- Kral** — Bak bakalım nereye düştü.
(Kâğıt yerededir.)
- Vezir** — İşte orada.
- Kral** — Çabuk yakala.
- Vezir** — *(Hazırlanır, kâğıdın üzerine atlar, kâğıt yine çe- kilir.)* Yakaladım galiba.
- Kral** — Ha ha ha. Yukarıya bak, yukarıya...
- Vezir** — 'Ne gülüp duruyorsunuz? Bir de siz deneyin ko- laysa.

- Kral** — Deneyelim. Denemesi bedava. (*Zıplar zıplar kâğıdı tutamaz*)
- Vezir** — Ha ha ha... Amman ne komik bir manzara. Kâğıt dansediyor bizim kralla.
- Kral** — (*Vazgeçer. Kâğıt kucağına iner*) Aaaa, kâğıt ini-verdi kucağıma.
- Vezir** — Size acıdı anlaşılan.
- Kral** — Gevezeliği bırak da gel. Bakalım ne yazıyor kâğıtta.
- Kral, Vezir** — «Aradığınız formül Kralın tahtının altında.» Hıl?
- Vezir** — Formüller burnumuzun dibindeymiş de haberi-miz yokmuş.
- Kral** — Çabuk sen çevreyi kolla. Ben tahtımın altına bakayım. (*Bakar*) Tahtın altında hiç birşey yok.
- Vezir** — Bir de üzerine bakın.
- Kral** — (*Bulur*) Buldum. Minderin altındaymış formüller. Yaşasın! Yıldızına kavuşacağım sonunda.
- Vezir** — Ben de altınoklarım.
- Kral** — Formüller gitsin, altınlar gelsin hemen.
- Vezir** — Olmaz. Önce formülün biri gitsin. Altınlar gelsin. Sonra öteki. Anlasanıza.
- Kral** — Doğru.
- Vezir** — Haydi işbaşına.
- (*Birlikte çıkarlar. Soyтары girer. Oyuncular ve soyтары kahkahayla güler.*)
- Soyтары** — (*Oyunculara*) Uçan kâğıt numarası nasıldı?
- Oyuncular** — Çok güzeldi.
Harikaydı.
Çok eğlendik.
- Soyтары** — Bir de çocuklara soraım. Nasıldı çocuklar?
- Çocuklar** —

- Soytarı** — Şimdilik bu kadar eğlence yeter. Olaylar bundan sonra biraz ciddileşebilir. Öyle ya, Krallar formüllerin sahte olduğunu nasılsa anlayacaklar. Köpürüp kızacaklar. Sonra da belki ülkeye savaş açacaklar. *(Oyunculara)* Hazırlıklarımız tamam mı arkadaşlar?
- Oyuncular** — Herşeyi tamamladık.
Silahları, kalkanları onardık.
Bu arada ülkemizin davetsiz konuklarına,
Eğer lütfedip gelinirse,
Bir de sürpriz hazırladık.
- Soytarı** — Neymiş o sürpriz?
- Oyuncular** — Sürpriz bu,
Hiç söylenir mi orta yerde.
- Soytarı** — Sizin kadar, ağzı sıkı bir halk görmedim.
- Oyuncular** — *(Birlikte)* Ha ha ha... Haydi işlerimizin başına...
(Oyuncular ve soytarı çıkar. Perilerden biri tahtı alır çıkar. Kulisten üç kralın sesi gelir.)
- T. Kral** — Yaktım, yıktım, astım, kestim! Dolandırıcılar, sahtekârlar!
- A. Kral** — Bizi nasıl da aldattılar. Hapşuu.
- S. Kral** — Kral bu işe nasıl bulaştı ben onu anlayamadım.
(Sağdan girerler.)
- A. Kral** — Ah boş yere gitti altıncıklar, Hapşuu....
- T. Kral** — Hep ikinizin yüzünden. Ajan majan lafı sokma-saydınız araya, formüllerini çoktan almıştık savaşla.
- S. Kral** — Lütfen sakın olun. Bu kadar bağırmayın.
- T. Kral** — Yanlış formül göndermek ha. Ben o ülkenin kralına da, vezirine de, halkına da gösteririm.
- A. Kral** — Savaş mı açıyoruz? Hapşuu...
- T. Kral** — Şu anda açmış bulunuyoruz.

- S. Kral** — Ah ne fena. Demek savaşı açtık sonunda...
(Savaş boruları çalınır. Üç Kral uygun adımlarla çıkarlar. Omuzunda altın çuvalıyla Kral ve Vezir soldan gizlenerek girer. Vezir çevreyi kollar, sol ön sahneye gelir. Kral'a gelmesini işaret eder.)
- Kral** — *(Çuvalı yere koyar)* Kimse gelmeden altınları paylaşalım. *(Çuvalı açar)*
- Vezir** — Haydi çabuk, acele edelim.
- Kral** — *(Bir altın çıkarır önüne koyar)* Bu bana. *(Vezire verir)* Şu sana. Bu bana, bu da bana. Şu sana. Bu bana, bu bana, bu bana. Bu da sana.
- Vezir** — Ama efendim.
- Kral** — *(Vurur)* Sus, sus yoksa tepelerim.
- Vezir** — Hile yapıyorsunuz ama,...
- Kral** — Benim sırrımı halka anlatırsın ha! Altın maltın yok sana.
(Vurur) Al sana, al sana, al sana...
(Savaş boruları çalınır. Oyuncularla birlikte Soyтары telâşla sahneye girer. Rabarbayla oraya buraya koşuşurlar.)
- Vezir** — Bu gürültü de ne?
- Kral** — Eyvah, basıldık galiba.
- Vezir** — Çabuk şuraya gizlenelim.
- Kral** — Aaaa, Soytarım da halkın arasında.
- Vezir** — Olanları öğrenip, bizi arıyor olmasınlar.
- Kral** — Ayol ne diyor bunlar?
- Oyuncular** — Savaş,
 Savaş,
 Savaş,
(«Savaş» mırıltıları konuşmalar boyunca fonda sürer.)

Üç kafadar Krallar, formüllerin sahte olduğunu anlamışlar.

Ülkemize savaş açmışlar.

Açarlarsa açsınlar.

Gelecekleri varsa, görecekləri de var.

Bu ülke bizim. Formüller bizim.

Elimizden alamazlar.

Önce düşmanlarla savaşalım, sonra Kral ile Vezir'den hesap sorarız.

Haydi arkadaşlar!

(Savaş boruları çalınır. Oyuncularla Soyтары uygun adımlarla çıkarlar.)

Kral — Bu sefer sahiden yandık. *Vezire vurur*) Hep senin yüzünden hain vezir. Başımıza belâyı çuvala satın aldık.]

Vezir — Almasaydınız efendim, almasaydınız.

Kral — (*Vurur*) Sus, sus da bir çare düşün. Ah şimdi soytarım yanımda olsaydı.

Vezir — Size bir akıl vermezdi. Çünkü artık sizi terketti. Halkın hizmetine girdi.

Kral — Doğru... Ben artık ülkesiz, soytarısız, yıldızsız yalnız bir kralım. Halkım beni sevmiyor. Onlara çok kötülük ettim. Cezayı fazlasıyla hakettim. Kendi cezamı kendim vereceğim. Her şeyi halka bırakıp, ülkemi terkedeceğim. Haydi hoşçakal Vezir. (*Merdivenlerden inip uzaklaşır.*)

Vezir — (*Arkasından*) Altınlar, altınlarımızı almadınız...

Kral — Önemi yok. Hepsi senin olsun. (*Çıkar*)

Vezir — Yahu bu kral sahiden aptal. Aman bana ne. Ben kendi işime bakayım. Altınları sırtlayıp ülkeden hemen kaçayım.

(*Bir asker girer.*)

Asker — Heey, kim var orada! Birazdan savaş başlayacak. Dolaşmaym ortada.

(Vezir altınları bırakır. Sağ merdivenden iner, kaçır. Asker çuvalı alır, bakar, çıkar. Savaş borusu ve trampetler çalınır iki tarafın ordusu sağ ve sol geçitlerden uygun adımlarla ilerler. Üç Kral kendi ordularının önünde, soy-tarı ülke ordusunun içindedir. Ülke ordusuna yaşlı bir asker kumanda eder. Merdivenlerin önünde iki ordu da durur.)

T. Kral — *(Kumandana)* Buyurun savaş alanına.

Kumandan — Olmaz. Ülkemize davetsiz de gelseniz, konuk sayılırsınız. Önce siz buyurun.

A. Kral — Ukalâlar Hapşuu...

S. Kral — Ay, bizden hiç korkmuyor bunlar.

T. Kral — O zaman aynı anda girelim alana.

Kumandan — Kabul.

T. Kral — Hazır olun arkadaşlar!

Kumandan — Hazır olun arkadaşlar!

(T. Kral ile Kumandan savaş borusunu çalar. Ordular sahneye çıkıp, karşılıklı sıralanır. Asker elinde çuvala girer.)

Asker — Durun, durun... Bizim Kral ile Vezir, altınları bırakıp ülkeyi terk etmişler.

Ülke Ordusu — *(Birlikte)* (Neee?!

K. Ordusu — Ha ha ha...

T. Kral — Kralınız kaçmış ha. Ha ha ha... Aman çok komik.

S. Kral — Gelin kibarca teslim olun, yanmasın canlarınız. Hem başınızda kralımız yokken iyi savaşamazsınız.

- Kumandan** — Savaşırız!
Ü. Ordusu — Savaşırız, savaşırız!
A. Kral — Hadi canım. Üstelik sayıca bizden çok azsınız.
Hapşuu...

(Asker kıyafetinde ve bir maske takmış olarak, Kral parterdeki sol geçitten girer, bağırır.)

- Kral** — İzin verirseniz, ben de bu güzel ülke için savaşmak istiyorum.

- S. Kral** — Ayol bu da kim?
(Ülke askerleri kendi aralarında gelenin kim olabileceğini mimiklerle tartışır, kralı tanımazlar,)

- T. Kral** — Kimsin sen?

- Kral** — Halktan biri.
(Sahneye çıkar. Bir asker kalkan getirir krala verir. Kral, ülke ordusunun içinde yerini alır. Krallar merdiven başına çekilir. Müzik başlar. T. Kral ve Kumandan aynı anda ordularına «Başla» komutunu verirler. Askerler Break Dance adımlarıyla karşılıklı ilerler. Müzik giderek hareketlenecek, hareketler dansa dönüşecektir. Ülke ordusu sahne ortasında daire olur. Kralların ordusu tarafından kuşatılırlar.)

- Kumandan** — Hazır olun arkadaşlar. Bir, iki, üç...
(Ülke ordusu aynı anda kalkanlarını çevirir. Aynadan kalkanlar ortaya çıkar. Kralların ordusu şaşırır, kalkanlara bakamaz.)

- T. Kral** — Ne oluyor bunlara?

- A. Kral** — Ortalık birden karıştı. Hapşuu...
- S. Kral** — Ay ben fena oluyorum, bakamayacağım. (*Arkasını döner*)
- K. Ordusu** — Anneee...
Kalabalık bir ordu geliyor üzerimize.
Ah gözüm.
Gözlerimi kamaşılıyor bakamıyorum.
Hiçbirşey göremiyorum.
Kaçın kaçın kaçın.
Kaçalım.
Canımızı kurtaralım.
(*Askerler kaçar.*)
- T. Kral** — Çabuk biz de kaçalım.
- S. Kral** — Neler oldu? Ben göremedim.
- A. Kral** — Yahu ne akıllı adamlar. Bu sefer de göz kamaştıran bir silah keşfetmişler. Hapşuu...
(*Üç kral merdivenden düşer, toparlanıp kaçarlar.*)
- Ü. Ordusu** — Ha ha ha...
Şunlara bakın, nasıl da tabanları yağladılar.
Arkalarına bile bakmadan kaçıyorlar.
Aptallar, kalkanların aynadan olduğunu hiç anlamadılar.
- Soytarı** — Demek sürpriziniz buydu. Sizi ağzı sıkılar, sizi. Değerinizi bilmeliydi kral.
- Kral** — Doğru...
(*Askerler yana çekilip kralı ortada bırakır.*
Kral maskesini çıkarır. Ağlar.)
Ben halkımın değerini hiç, hiç bilemedim.
- Soytarı + Ü. Ordusu** — Kralmış! Ülkeden gitmemiş.

Kral — *(Ağlar)* Gidemedim. Ülkemi ne kadar çok sevdiğimi anladım geri döndüm. Ne olur, aranızda kalmama izin verin. Beni affedin.

(Oyuncular ve soytarı, Kral'a arkalarını dönüp, küskün dururlar.)

Ü. Ordusu — Aramızda kalabilirsin.
Ama bir şartımız var.
Kralığından vazgeçeceksin.
Bundan böyle halktan biri olarak yaşayacaksın.
Ülkeyi bizimle, elele yöneteceksin.

Soytarı — Ve, yıldızı unutacaksın.

Kral — *(Resitatif)* Siz yeter ki affedin.
Sizin olsun tahtım tacım,
Yıldızımı kalbimden,
Çıkarıp atacağım,
Artık ben de sizinle,
Aynalar yapacağım.
(Kral ellerini oyunculara uzatır. Birlikte şarkı söyler dansederler.)
Ellerimiz birleşsin,
Kalplerimiz birleşsin,
Bundan böyle ülkemiz,
Birlikte yönetilsin.
(Baht Perileri ak yün eğirerek girer, dansı keserler.)

I. Peri — Bir dakika, bir dakika durun arkadaşlar. Çocuklar Vezire ne olduğunu merak edebilirler.

II. Peri — Ne olmuştu Vezire?

III. Peri — Unuttum.

I. Peri

— Ben de... Altın Kaplı Defterimizi açıp bakalım.
Ne olduğunu çocuklara okuyalım. (*Okur*) Ülke-
den kaçan vezir.

Oldu rezil mi rezil,
Hâlâ dolaşıyor ortada,
Kâh orada kâh burada.
Yapayalnız, tek başına.

*(Sahnedekiler müzikle birlikte dansa başlar.
Sofitadan mor renkli bir kâğıt yıldız düşer.
Soytarı alır, krala verir. Kral yıldızı fırlatır.
Hep birlikte dansı şarkıyla sürdürürler.)*

Bütün Oyun-

cular

— Masala inanmayın,
Gerçeklerle yaşayın,
Aynaya her bakışta,
Bizleri hatırlayın,
Bugün bizim günümüz,
Birleşti ellerimiz,
Ülkemizde şenlik var,
Sizleri de bekleriz.

PERDE :

